

Răscrucile toamnei

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- E toamnă pe-aici ca și cum dintr-o dată
Ne-nvinge rugina, ne roade prin trup
Și flăcări din mine a toamnă erup
Tu vii să mă stingi ca o ploaie uitată.

Sunt tălpi care merg pe jăraticul lunii,
E toamnă pe-aici ca un rug despletit
Pe care-am fost arși, dar cândva,-n asfințit,
Cenușa-ntr-un scrin ne-au închis-o nebunii.

De-atunci nu mai știu cine ești, dar te poartă
Amprentă lăsată pe umerii mici,
Perechea ce-a fost într-o toamnă pe-aici
Răscrucea-ntre Rai și Infern s-o împartă.

- E toamnă în suflet, așa dintr-odată
Rugina prin vie își caută loc
Și gustă din struguri aroma de foc
Spălată pe buze de-o ploaie curată.

Pe-alei fără margini se plimbă castanii,
De mână cu toamnă în strai auriu,
Când vântul aleargă prin frunze zurliu
Uitând cum migrează cocorii și anii.

Doar eu mai rămân să privesc în oglindă
Pe luciul de apă cu nuferi sclipind
Și depăn povestea, în valuri, cu jind,
Las toamnă în mrejele ei să mă prindă.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș